

Original side 80:

Tårneå Lappmarck

Anno 1710 den 10 Februari höltz ordinarie Ting i Torneå Lappmarck och Jukas Järfwi Tingsställe, närwarande udi Justitiariens welbetrodde Marci Bostadi fråwaro efter Högwelborne hr. Baron och Landshöfdingens skriftelige befallning, Borgmästaren i Torneå welbetd. Carl Sadlin, Befallnings man welbetd. Salomon Steigman med den wahnliga Nämnden.

Nils Mikkelsson Kyrkiowärd
Olof Henriksson Nyman
Olof Klemmetsson
Lars Olsson Gunnar
Lars Andersson Lalla
Per Andersson

Per Persson Påika
Henrik Mikkelsson Biörndahl
Olof Henriksson
Jon Olsson Tålck
Henrik Olsson Låjca

Efter wähl förrättadt Gudztienst och sedan een Allmen Tingsfrid så under som till och från sielfwa Tinget för Lapp Allmogen Publicerat wardt, Påmindtes och förelästes Kong. Mayt. för publice-rade stadgar och förordningar om Barnamord, Om slagsmåhl Trätor och oliud i Kyrkiorne, med fleere, som kunde Tiäna den gemene Allmogen till warning och wälfärd.

Här på proponerade Befallningsman Salomon Steigman för samtelige Närwarande Lapp allmoge efter Högwelborne hr. Baron och Landzhöfdingen sig muntelige gifne befallning sålunda Nemb. At Högwelborne hr. Landshöfdingen låter Lapp Allmogen af Siggewara och Tingewara byar

Original side 81:

som för brukat skiutza pläga, här igenom wetta, det Bergslags betientarna skola ingen mackt hafwe at twinga Lapp Allmogen till någre flere brukskiörssler, meer än der sielwa willia sig godwilligt på taga, och deraf en frii willja med Bergslaglagen öfwer eens Komma, hwilket Befallningsman begiärte till Protocols inflyta, på det man här af Kan hafwe sin säkerhet, der någon fremdeles skulle Klaga.

I Rätten förehölt Allmogen uppå brukz Inspectorens Sandels begiäran, om dee någon sin beklagadt sig för Högwelborne hr. Baron och Landshöfdingen at dee blifwa twungne till Malm Kiörsslorne Hwor till de Swarede alle Ney. Bruks Inspectoren Lars Sandell begiärte och här iemte annoteras, at han tilförne för 2de Åhr sedan uti Befallningsman Steigmans närwäro med Lapparne af förenemde Byar accorderat, at gifwa dem för Lasset ifrån Swappawara Grufwor till Torneå Forss 16 öre Kmt. Kämmandes Lapparne nu få mycket

mindre öfwer något twång hafwa sig at beswäre, som dee till detta Contractet friiwilleligen engong samtyckt och derefter betalningen städze erhållit. Lapp Allmogen tilspordes af Rätten ytterligare om dee på något sett med bruks förslarne blifwit imot sin goda willja beswärede. Hwar till af samt. Allmogen swarade, ingenlunda. Her på begiärte Inspektoren på Bergslagens wegnar, at Rätten wille föreställa Allmogen af Öfre och Nedre Byen, om dee icke äre nögde med det förre Contractet à 16 öre Koppr. mt. Lass-et ifrån Swappawara Grufwor till Torneå fårss eller Nya Masungnen? Hwar på Allmogen swarade, sig ännu willia stå wid det samma och hielpa Bergslagen, så wida dee ingen skada deraf hafwa Kunna, undantagandes

Original side 82:

Nämde mannen Olof Henriksson Nyman med Någre få Lappar till sig af öfre och större byen Tingewara, hwilka föreboro, at dee så långt äre bårta boende, kunnandes derföre dee, efter deras Achior och mycket slitas, icke giöra Contractet tillfyllt igenom Bruks Kiörslorne. Inspektoren Sandel begiärte än vidare, det Rätten wille till dess säkerheet iämwähl Lappallmogen föreställa, om dee fådt sit fulla nöye och betalning till denne dagen för sine giorde Bruks Kiörslor? Hwar till enhälle ligen swarades, på Betahlingen för dem intet mangladt, utan den fult uthbekommit, undan tagandes något som nu skall Restera, hwilket oftan rörde Inspector Sandel lofwede wid första ankommande Wexel dem riktigt förnöia, dock begiärte Lappallmogen, at när dee toga några wahror af Bruket som Hurst, wallmar med meera, det dee då kunde dem bekomma för samma Pris som borgarne det aflåta, hwilket och Inspektoren dem på Bäragslagens wegnar försäkrade, at af höga wederbörande skaffa samma Kiöp på wahrorne som borgarne dem Aflåta före hwar med Allmogen sedan war förnögda.

Såsom Fången Mads Nilsson ifrån Enotäckis, hwilken för begångit dråp å sin Swärfader Olof Rasmusson, blifwit af Tings Rätten förledit Åhr till döden dömt som Høylofl. Kongl. Håfrätten sedermeer Confirmerat, och efter Högwelborne hr. Landshöfdingens utgifna Executorial nu skall wärkställas för Borgmestaren wälbetrodde Barthold Sadlin berättat, det

Original side 83:

skall han hafwe Kundskap om någre malmstreck här i Lappmarken; För den skull som Högwelborne hr. Landshöfdingen befalt här öfwer inqwirera och ransaka, föreställes ofwannewnde fånge, hwilken berättade, at wid et stort berg benemd Jockukile är een backa af muld och sand, hwarest dess afledne Swärfader Olof med broderen som tilstädes war Jon Rasmusson som tagit en stehn som sedt så wähl ut, at dee budit till smälta Knappar åt sigh. Jon tilstod at han försökt at smälta Malmen, men intet gått an, hwilken han slagit af een stehn som suttit fast

wid berget, men ingen wed eller skog skall finnas der i Kring på en miihl när. Fångens hustru Kirstin Olofsdotter har äfwen sedt samma rum och malm, skolandes och der, efter hennes berättelse löpa en liten Elf förbi. Nämndmannen Olof Nyman och Nils Mikkels-son sade sig och hafwe Kundskap här om, skolandes denna Becken finnas imellan Träskerna, Trokojårfwi och Pallies Jårfwi, men af hwad art den befintelige Malmen skall wara wiste dee icke säya. Berget Luspawara som ligger imellem Jokasjårfwi och Enotäckis 3de Miihl med pass på denne sidan om Nybyggjaren Erik Thomasson wid en bäck så Kallad Kidrons Bäck, uti hwilcket fången Mads Nilsson äfwen säger och påstår Malm skola finnas wiste ingen af närwärende Allmoge giöre berättelse om, icke heller sade bonden Anders Jons-son som skal boo strax derhoos sig något tilförenne hördt här af. Ytterligere som denne fången Mads Nilsson enständigt påstår, at dess hustru warit i Samråd med honom i Tre Månaders tid, at fullborda det mordet han på sin afledne Swärfader Olof Rasmusson föröfwadt hade, togs fölliande hans berättelse, efter

Original side 84:

Höywelborne
hr. Landshöfdingens befallning ad notam, Nembl., då Mads frågadt sin hustru med fölljande ord, hwad mener du om mina tankar at iag will slå Swärfadren ihiäll, har hon hwerken budit eller nekadt, utan sagdt, få sii, huru det bliir hwar jemte fången utlät sig, iag Klagar icke på min hustru, utan berättar sanningen, på det iag må liborera mit samwete, och då dee en Dag gått ut wackta näten, har Mads sagdt till hustrun, om Far tager emot så måste du hielpa mig, då hon swaradt, sig skola så giöra. Sedan berättar fången, at een tiid efter då Gubben har legat och såfwit, har han lyftat up bultet på den sidan at fulborda giärningen som Gubben låg, då hustrun och warit med, men då af Guds försyn skedde icke dråpet, uten när dee skulle flytta boställe, har Gubben gått fremst och Mads där näst med byssan på Axlan, ledandes 3de Renar, men hustrun efterst med 2ne, då den onda ingaf hans sinne at slå sin fader som han och då strax giorde sålunda, at han hullit i Pipan och med bysselåset treskadt Gubben. Samma dag har han och hustrun aftaltz sins emillan om detta mordet och då han slagit Swärfadren, har hustrun luppit dith, då han wärt henne derifrån med Handen. Hustru Kirstin Olsdotter om nogre och tiugu Åhr swarade sig derföre Kommit at hielpa sin fader, men han sagdt till henne, om du icke tiiger med denne Gjärningen, så skall du få samma slag, hwilket Fången nekar sant wara. Efter noga förrhållande af Rätten, at Kirstin skulle wid sin Siähls salighed bekänne om hon icke wettat af sin Mans sinne och tankar, yttrede hon sig, det hon wäll

Original side 85:

märckt något elackt, men icke haft tilfulle at tala med något folck, emedan dee warit så långt bortta dock har hon strax när hon Kommit till folcket, sådant uppenbaradt för

Klockarens hustru Karin Mikkelsdotter samt Tolfman Lars Lallas och för Jöns Ståhlnacke, beklagandes der iemte, huru högt hon fruchtadt för sin Man och dess arga sinne. Wid samma stund föll hon i brått, då Klockarens och Lars Lallas hustru iemte närwarande Allmogen berättade, at hon så warit ifrån barndomen, och skall icke alltid wara full sinnader. Här wid som hustru nu utsläpades, förehölts Allmogen innehållt af Kongl. Mayts. Förordningar af den 29 Juli Ao. 1698. Sedermera som fången Mads Nilsson om Lögerdagen skulle undergå Executionen, bekände han öfwer liudt för allom som närwarande wore widh Sacramenternes anammande, det förbenämde hans hustru Kirstin Olsdotter wore aldeles oskyldiger till det begångne mordet, och sedan Kongl. Hofrättens dom för honom war Publicerades, utlåt han sig wäl swårare Straff hafwe förtient, i anseende till hans mangfaldige bedrifne stora Synder och misgjärningar, som Pastoris Loci Attest uti bokstafwen lyda mände.

Dagen efter som war den 11 Februari satte sig Rätten igen.

Nämndemannen Lars Andersson Lalla beswårade sigh öfwer danske Mannen Anders Olsson för det han honom owitterligen skulle tagit af sin Son En Carolin, och brutit op Låås Ackian för honom i förledit Åhr; Hwar på Anders Olsson

Original side 86:

swarade och sig förklarade, at när dee förledne Sommras bodt tilsammans wid Wästersiön, har Lallas Son Olof Kommit till Anders Olsson, hwarest de betat sina Renar i hope, hafwandes wid det tilfälleet, Olsons Son Erik gifwit den andra för denne Carolinen 27 stycken Renostar. Och som Tolfmannen Lars Lalla med intet skiähl Kunde bewisa den danska hans Lås Ackia upbrutit, utan fast meera Gåssarne, den förre af 12 och den senare på 14de Året sielfa tilstode sådan handell sins emillan giordt wara förutan det, at Anders Olsson sig och utlåta mände, det Lalla skulle sökia honom för den danska öfwerheten, under hwilkens Jurisdiction Giärningen och skall wara giorder; Tii pröfwade Rätten skiäligt, det bör Gossarne, som igenom deres otidige handell sådant missförstånd föräldrarne emillem förordsakt, undergå hwar sin priwate Castiagation tagendes dee Anders och Lalla för det öfrige hwar sit igen, efter det 4de Cap. Kiöpm. B. L.L. der dee elliest icke å sämber, hwar med Parterne å både sidor för nöjde, togo afträde.

Thomas Amundsson i Råunullaby med Tore Persson ifrån Koutokeino och Per Henriksson Näfwa beswärende sig der öfwer, hurulunda någre Persedlar efter ingifwen Upsattz till 93 dlr. Koppermynts wärde bestående, af deres Afledne Faders Systems Ella Nils Knutz

Änkias ägendom, af oskifto uthtogs, och deltes Änkans fem Systrar emillan hwar af dee förmena jämwähl sig bordt åtniuta sin broders lätt, emedan dee äre liika arftagande.

Original side 87:

För den skull som denne dehlning af Tålfman Olof Henriksson Nyman förrättadt befinnas wara Olagligh och desse ofwennemde Nils Knutsson Änkias broders barn förnär skiedt, Pröfwer Rätten det böra dee till föllis af det 2de Capitl. Erfdabalken L.L. niuta sin ägande broders Lätt uti ofwennemde Summa til goda. Men som dee uppå Specificationen upsatte Persedlarne icke woro för handen, och stora twistigheter uti Arfskiften esomoftast yppas, härflytande deraf, at åtskilliga Lappar sig egenwilligt utaga at bewista Arfsdelningarne wid en och annan by, Så at der som af Rätten längst för detta till sådane Ärender blifwit lagligen förordnade, icke ens få der af iorta mycket mindre sådant bewista, och Tings Rätten hafwer stoor mödo, sådane olaglige byten utgreda och rätta; Tii blifwa för detta Ländsmannen Per Pålsson Inga i Tingewara och Nämndemannen Nils Mikkelsson i Siggewara by, härigenom icke allenast Confirmerade at wara bytesmän efter Ting Rättens förra utslag af Åhr 1706, utan och nu förordnade at å nyo dele och bytha, hwad för detta Åhr 1709 är olagligen skift, hwar öfwer dee sedan för Tinget uti Arfwingarnas närwaro böra giöra redo för sin förrättning.

Nämndemannen Olof Nyman Kiärede till Lars Andersson Lalla, angående een Kittel om 8 markor som Nyman säyer sig länt till Lallas fader, men skall den nu icke Kunna igenbekomma, hwortill som Lalla nekade, berättade Nämnden, at denne Sak förledit Åhr warit före, men wiste sig icke wähl påminne derom; För den skuld som Partorna

Original side 88:

sedan förekomna, berättandes sig här öfwer sålunde wara förliikta, at Nyman skulle Kittelen bekomma lät Rätten och där wid förblifwa.

Endnu Anförde Per Nilsson Serwoma hurulunda, då han med Lalla förledne höstas bodt på fiällen tilsammans, en ballren Kommit af dess Renar ibland Lars Lallas, hwilken Lalla skall honom nu förwägradt at åter bekomma, anförandes at han sådan dess Reen som Serwoma föregifwar, aldrig ibland sina Kunnat förmärkia, Men som Lappen Lars Olsson med Lallas Piga Annicka intygade, det en fremmande Reen kommit ibland deras under den tiden dee wore uti sin fulla Brunst, och der een lang tid warit, hwilket och husbonden skall afwettat, dömes Lars Lalla, at till Serwoma samma eller så

godan Balla Ren återställa, som den han igenom ofwannemde tillfälle mist, till föllie af det 35 Cap. Tiufm. B. L.L. warandes Lalla som sin Oförståndighet härutinnan förebära mände, samt den långa vägen dem emillan warit, at han icke Kunnat gifwa Serwoma om denna Reen tilkänna, af Rätten Alfwarsamt förmenter, at för sådant vidare sig ackta och till wara taga.

Borgaren ifrån Torneå Stad Kristian Elingius an drog, huru som när Cappellanen ifrån Enoteckis hr. Olof Sirma förledit Åhr warit wid Jukasjärfwi och Giästat hoos Kyrkioherden hr. Kristian, har han wid sin Resa der ifrån, tagit en dess Skiorta med sig bårt, hwilken han nu fordrar tilbakers, hwar på som Sirma sig förklarade at det Kommit uti hastigheet

Original side 89:

och han sig misstagit, i det han lemnadt sin qwar, och tagit Elingii, hwilken han säger sig icke brukadt mera än trenne dygn på Resan heemåth, då han strax sedan han warse blifwit den icke ware sin, kastadt henne ifrån sig till Kläckaren Samuel Olsson i Enotäkis, som dess dräng Morten Olsson besannar at förskickas heem. Klockaren sade, at när skiorten Kommit till sig, har hon warit aldeles oreen, och så söndrigen som hon nu upwiistes, hwilken Elingius nu icke wilde widkiännas, utan begiärte henne antigen så god och reentwättader tilbakers igen, som då Sirma tagit henne, eller dess Penningar i wärde Åtta dlr. Kopparmynt; Sirma swarade ellerst uppå tilfrågan at han bekommit sin tilbakers. Sedan Parterna uti denne Saken icke kunde förliikas, före trädde Kyrkioherdens hustru Maria Unowia, och berättade, at skiorten war nästen hehl ny, om 7 à 8 dalers wärde; Tii som Rätten detta icke annars Kunde Considerera än som et låhn, i föllia af det 8de Cap. Kiöpm. B. L.L. bör hr. Olof Sirma till Kristian Elingius få god skiorta återställa eller Sex dahler Koppr. mynt i Penningar, warandes dee sålunda åthskillde. I öfrigit förehöltz Sirma detta hans Oanständige procedere uti denne ringe saken, hwilket honom som een Prästman icke anstår, utan förord-sakar honom wahnwyrdnad hos sina åhörare, hwilkom han med goda Exempel borde förelisa, warandes honom ey till någon heder, at för denne saken uti Protocollet stå annoterder.

Morten Andersson beswäredde sig öfwer sin Måg Nils Olsson Sunna, för det wid Arfdelningen förl.

Original side 90:

höstas, efter dess Afledne hustru med hwilken han inga barn ägde, honom skall wara för när skiedt, i det Sunna skall undandölt några Renar som icke warit på bythet,

med mera, begiärandes för den skull dehl af dee samma; Hwar på som Mågen Nils Olsson sig förklarade, det han wähl efter hustruns död några stycken ärfdt, på hwilka ehuruwähl han förmenar fadren icke hafwa at säya. Liikwäll till at undfly Oenigheet med sin Swärfader, tilbiuder han honom twänne stycken. Och som Morten Andersson strax här wid nögdar war, at dee här på för Tings bordet gåfwo hwarannan sin hand, lät Rätten och där wid förbliwa, at han Morten på detta arfwet aldrig mera hafwer at tala.

Hr. Olof Sirma Anklagade Jakob Andersson Labba för det han fångadt een Warg, som skolat sluppit utur Nils Wassaras Räfsax, hwarest han lembnadt foten efter sigh, begiärande at Labba måtte påläggas betala wargens värde till Nils Wassara. Här imot som Jakob Labba tilstod sig wäl fångat een warg, men nekade någon footh på honom warit borta, samt at emillan Nils Wassara som boor uti Enotäkis och honom, skall wara een lång wäg, Kunnandes ey heller swara Sirma härutinnan som icke är rätta målsman, utan allenast berättter, sig warit umäteligen ombedin; Tii befrias Jakob Labba ifrån dess tiltahl, efter det 29 Capitl Konunga B. Landz L.

Sedermera beswärade sig Jöns Nilsson Nicki med modren Margreta Henriksdotter öfwer Swåg- och Mågarne Rasmus Nilsson och Amund Nilsson

Original side 91:

för det dee skolat förwägre sig at emottaga deras Swärmoder och föda henna. Men som desse förklarade sig at dee här af ey annars wettat, än at Jöns wille henne behålla. Tii pålades deraf Rätten, i föllie af Gudz ord. Exod. 20. 12. Matth. 15. 4. 5. 6. sampt det 31 Cap. Jordabalken L.L. at jämwähl deras Moder efter deras lägenheet försörja och underhålla wider bot som der samma städes förmäles.

Tålfman Henrik Olsson Låwicka opsteg, berättandes huru han til-sagdt bondesonen Jöns Mikkellsson Olatta med Qwinnos Personen Ella Larsdotter, det skulle dee sig här wid Tings Rätten infinna, på det om deras Oloflige sammanlefnad måtte lagligen ransakas, Men som han förmärker dem nu icke wara tilstädes, tii will han wara ursäctadt. Nämndemännen berättade, det wara et fult tahl ibland Allmogan, som skulle denne bondesonen hålla tilhopa med Ella, som liikwäll tilförenne skall plichtadt 3ne Gångor för denne Synden, och som Befalningman Steigman swarade uppå til frågan, at dee nu Ogiörl. Kunna framskaffas. Tii måste denne Angifne saken till näste Ting bero, då wedkerbörande Åligger desse Of-

wennämde Personer tilstädades skaffa.

Den 12 Februari

Emedan som uppå Arfskiftet efter Afledne Nils Knutsson i Jukaskjärwi, Arfwingarna Olof Larsson Landa, Per Henriksson, Henrik Mikkelsson och Mikkel Sariesson, icke allenast sins emillan delt Renarne med något smått annat, och Nils Nilsson i Rånula med Guttorm Nilsson ibidem, samt Nils Larsson i Siggewara berätta, det deras

Original side 92:

Afledne Moder, af städernet och oskipta ägendom utgifwit åth deras äldste broder Henrik Nilsson, då han trädde i ächtenskap med Nils Knutssons fosterdotter, Et Silfwerbälte om 15 lod och en Silfwer Kosa om 9 lod, hwilke Persedler Nils Knutsson försäkradt dem uti borgarens Anders Burmans närwaro, at dee efter dess död skola åtniuta helften utaf. Tii blef det och uti samtelige Arfwingarnes Närwaro dem emillan skiptadt och delat, undantagandes bågaren som icke war förhanden, men hos Lappen Per Biörndahl om 5 lodz wickt, af hwilken Nils Nilsson i Rånula och Guttorm Nilsson böra åtniuta halfparten hwer. Sedan förrättades Arfdehlningen emillan bröderna Länsmannen Per Jönsson Pärä, Olof Jonsson Sunna och Per Jonsson.

Hwarpå närwarande Allmogen förmantes af Rätten at flitigt inställa sig uti Gudz huus, och i synnerheet dee tilkommende Allmänne Boot och Bönedagarna warandes förtänckta at dee der sådant utan giltigt förfall eftersättia, skola dee et Anseenlig och Lagliimätigt straff hafwe at förwänta.

Ytterst uplästes och i samtelige Allmogens närwaro ransakades Befallningsmans Steigmans Uppbordz Längd, hwilken efter dess innehåld och lydelse befans richtiger.

Original side 91:

Anno 1710 den 17 Februari höltz Ordinarie Ting wid Enotäckis Tingsställe i Torneå Lappmark, närwarande

Original side 92:

Borgmestaren i Torneå
welbetd. Carl Sadlin Crono Befallningsman wälbetd. Salomon Steigman med Nämnden

Jöns Mikkelsson Kyro i Peldojärf Nils Nilsson Sondawara
Per Olsson Eyra ibidem Anders Andersson ibm.
Jon Hansson gl. Kyrkiowärd i Rånulla

En Allmän Tingsfred Publicerades och Kongl. Maytts. före upläste Allernådigste Förordningar påmintes Allmogen ännu vidare.

Samptlige Arfwingarne efter Afledne Ländsmannen Lars Guttormsson, Nils Nilsson Paiwe i Swiwouma, Per Nilsson Ibidem, Thomas Amundsson Nirpi i Rånula, Thomas Nilsson ibidem och Nils Larsson Wassara, beswärede sig öfwer dess Swäger Unge Per Larsson, som wid Arfskiftet efter deras Swärfader icke alt Godzet och efterlåten-skapen frembårit, utan den förtegat och undandölgdt, som skall wara 50 Richsdahl. in Specie samt 20 stk. Koppar Kittlar iemte en Kista som stådt uti en Stolpbod, begiärandes at Rätten wille Ländzmannen uti Jukasjärfwii Per Jonsson Pärä som wid Arfdehlingen iempte Arfwingarne med deres Swärmoder Annicka Persdotter Soro tilstädes warit, här öfwer examinera samt deras Swäger pålägga sådant Inwentarium uprätta, hwilket med Liiflig edh af honom bestyrckias Kan. Annicka Larsdotter, Thomas Amundssons hustru, berättade uppå tilfrågan, det hon aldrig om desse twistiga Persedlar, något af sine föräldrar hördt, utan brodren Per Larsson näst för Arfdelningen, när dee sins emillan talt om arfwet, skol-at

Original side 94:

friwilligt utlåtitt, som han wiste något, men då Systran honom frågat, hwad det skulle wara, her han swaradt sig det icke willia uppenbara. Ländzman Pärä tilspordes om Arfwingarne, då arfwet uti dess närwaro deltes, sins emillan talt om desse 50 Rd. och nu om-twistande Kopparkittlar, hwar till han swarade, at Modren Anna Persdotter samt Per Larsson intet aldeles nekade, swarandes, hwarföre hafwa icke Arfwingarne då strax tagit dem frem. Modren sade sig och hördt, at Sonen hade Kundskap om desse Penningar och Kittlar, när dee warit på talat, samt straxt gått åstad at sökia Penningarne, men dem icke funnit der hennes Afledne Man wiist henne, utan et tomt rum och liten Grop i Jorden, så at dee då

redan ware borttagne, Modren sade yterligare, sig ofta bedt sin Son sökia efter dem, som han och tilstår, men han har sig intet giordt något bry derom, hållandes honom ochså mycket meer här öfwer misstänkt, som han wid Arfdehningen tagit en dess Kittell at giöma, men det aldrig tilförenne tilstådt, som nu hwilken han låfwer till Modren återställa. Yterligare beropade sig Arfwingarne uppå hr. Olof Sirmas wittnesmåhl, hwilken Per Larsson fuller sökte jäfwa, föregifwande det war han honom illwilliande, men som han der till intet bewiis hade, berättade hr. Olof fölliande, Nembl. At för tree åhr sedan om wahren, och sommaren efter dödd Gubben, då Lars Guttormsson fådt något i hufwudet, sade han till Per Larsson, min Son, när iag bliwer död så går dina Swågrar hårt på dig för Arfdelens skuld, efter du alltid har warit hoos mig, tii de ställa Ed för dig, men om dee deth giöra, så skall du giöra

Original side 95:

Ed på alt det du har om händer som är öfwer Jordan, men det öfrige skall du icke swäria på, tilbiudandes sig hr. Olof ellerst Edeligen erhålla, det Gubben sålunda uti dess närwaro och sin egen Kåtta sig yttradt. Här på sade Per Larsson sig intet mera tagit undan arfskiftet än några Persedlar, dem hans fader honom för sin död gifwit, upräknades et halft Tält, En stycke wallmars tält, en under Klädes kiortell med meer, som han förmenar sig böra behålla, hwilket Arfwingarne sade sig wähl wette, men derpå icke det ringeste willia taka, utan om desse Penningar med Kittlar som bordt gå till skiftes. Till äfwentyrs sade oftanemde Per Larsson, at någon af Arfwingarne tagit Penningarne uhr Gropen, hälst som en och annan af Swågrarne äfwen strax der och letat, eller någon annan fremmande dem uppå hittat, efter Modren uti Gropen och Rummet dem icke igen funnit, Men Modren Annicka Soro påstod, at Sonen måste påläggas icke allenast Penningarne utan och Kittlarne fremskaffa, efter hon för menar ingen annan om dem haft Kundskap utan han allena. Rätten förehölt Per Larsson under Edspflicht bekiända, at han på intet Sätt om desse omtwistade 50 Richsdahl. med Kittlarne någon Kundskap hafwer, mycket mindre dem sielf eller igenom någon annan utur sit Rum uppgrafwit, Men som han utläth sigh icke Kunna swärja för sin hustru, samt at der Kan skiee på något ställe ännu ware till finnandes, och han begiärer at Eden honom sade icke skall Grawera. Tii efter ingen förliikning Parterne emillan Kunde träffas, stanade Rätten i följande slut. Ehuru wähl Per Larsson på åthskilligt

Original side 96:

sätt inwända säker
som uti Ransakningen befinnes sig icke kunna eller böra swara till desse 50 Richsdahl. med 20 Kopparkittlar, som nu omtwistas, Liikwäl som dee wärkelegen warit till finnandes, och han med Arfwingarne Afwettat, det dee uti Sterbhuset skulle warit till, samt allenast med Modren haft Kundskap om rummet, hwarest dee warit

Giömde, ey heller uppå Modrens förehållande giordt sig angelägen dem at upsökia, utan som ännu mere är sökt här ofwan uppå Modrens Kittell fördöllja, som han nu sedermera lofwadt återställa. För den skul sedan han alla rum och Giömslor samtelige Arfwingarne och Modren med bytesmännene näst Kommande Sommar upwiist, och desse omtwistade saker, då icke igenfunnas, eller någon förlikning Arfwingarne emillan träffas Kunde, bör oftenämde Per Larsson till föllie af Lag och Kongl. Förordningar wid näste Ting Edeligit Inwentarium upgifwa, samt sålunda sig ifrån Arfwingarnas tiltahl behörigen befria.

Anders Larsson i Koutokeino begiärrar få till sig taga dee Renar som skulle finnas hoos gl. Kyrkiowärden Jon Hansson, efter Anders skall nu uti samfälte Niio år födt dess Systerdotter Ella Jonsdotter, för hwilken han förmyndare är; Hwar före som Jon Hansson som moderbroderen är, icke skall ware af den förmögenheet at han Kan under hålla sin Systerdotter, tilsades han till barnets Opfostran Lefwereen honom En Wäy 2ne Warsso Renar och en Kalf, börandes han Johan i det öfrige på alt sätt see barnet tillgode. Hwad ellerst dee Renar widkommit som blifwit efter Modren som i fiohl afliidet, så delas dee jämt emillan

Original side 97:

Systrorna. Obs. Obs. så at hon som tiänar wid Wästersiön bekommer äfwen sin lått som den andre.

Bonden och Nybyggjaren Samuel Olsson beswärrar sig öfwer Nils Nilsson som skal förwägre honom dehl uti Arfwet, hwilket hans Afledne hustru Margrete Thomasdotter ärfdt efter sin fader Thomas Madsson i Monoiniska, bestigendes till 17 dlr. Kmt., iemte en liten bågare om 4 lod Silfwer, stödiandes sig där wid, at han år 1690 den 7 Februari uppå Tinget uti Högwelborne hr. Landzhöfdingen Striiks närwaro, blifwit på Nils Nilssons Antecessor Matrimoni Mons Mortenssons samt dess moster Margrete Thomasdotters begiärran, lagligen till Arfwinge Confirmerader och antagen. Men som Nils Nilsson här emoth upwiiste en annan Transaction giordes emillan sig och sin Afledne hustru Margrete Thomasdotter wid Tinget 1695, hwar utinnan dee Resiproce Testamentera den öfwer blefne alt deras Aflinge, hwar på som Samuel intet hade at klandra, efter han sitt förre alt åthbekommat, utan menar at det som nu så lunda ärfteligen war boet tilfallit, icke Kan räknas för Aflinge; Tii förliktes Parterne sålunda sins emillan at Samuel bekommer af Nils den lilla bågaren om 4 lod, då dee i alla tiider detta måhl angående, skola wara Åtskillde, hwilken deras förlikning blef här medelst lagligen Confirmerader.

Per Jönsson Soro Androg, det borgaren Samuel Krook förledit Åhr honom tillåns bekommit fyra stycken Reenar, af hwilka han icke fleere än 3ne igenbekommit, begiärandes det Krook måste påläggies honom den ena Omkomna Renen förnöya.

Original side 98:

Men som Samuel Krook här emoth bewiiste, det han desse Renar legdt till at skaffa sina Lass fört, samt Legan åth Soro strax betallt, och Nämnden intygade det Reenarna snart Kunna stiälpa och hälst emoth Währen, samt at et gammalt bruk warit i Lappmarken, det ingen får Kräfja betalning för Reen sedan han tagit Legan om den skulle Omkomma; Tii friikännes och borgaren Samuel Krok derifrån efter det 8 Capit-let Kiöpm. B. L.L. samt 20 Bygg. B. Stadzl. Börandes han liikwähl återställa till Lappen dess Töm som warit på Renen.

Den 18 Februari.

Angående den dubbla Carolinen som Margaret Amundsdotter twänne Gånger betallt, afräknar hon för detta Året uppå det som hr. Olof Sirma på sin tienst af henne skall hafwe.

Hr. Olof Sirma Angaf, hurulunda Per Larsson Bolat flyttiadt sit booch heemwist på förledne Pingesdag, men som han dertill intet skiähl kunde producera, utan Per Larsson fast mera bewiiste det honom Lögerdagen för Pingest det giordt, och till middagen lychtadt; Tii befriiades han ifrån dess tiltahl, wid hwilket tilfulle, Kongl. Mayts. Förordning om Eder och Sabatzbrått för samt. Allmogen Publicerades.

Lappen Henrik Thomasson beswärede sig öfwer borgaren Samuel Persson för en bortkommen Reen, hwar på som Samuel förklarade sig lemnadt honom uti een Lappby wid Enari, så wille han Lappen samma Reen förnöya, der han skulle aldeles ware bårta, och icke mehr till finnandes förblifwandes; det öfrige wid den gl. wanligheten.

Original side 99:

Nils Nilsson kiärade till Anders Persson Soro för det han icke af honom bekommit Et ballrenskin för 8 1/2 Aln wallmar han der på gifwit. Och som Anders Persson kunde bewiise sig wallmaret betallt, utan det till låns tagne Silfwerbältet; Tii erkiändes han skyldiger till Nils Nilsson ofwannemde Skin Lefwerera och betala.

Den twistiga Willrenen som Tolfman Jöns Mikkellsson Kyro fält i-
bland sin broders Mikkell Mikkelssons Renar, åtniuta dee halfpart-
en hwardere af, efter Landsens Allmänne bruk, som uti detta fall
Ansees för Lag efter den 14 § i Dr. R.

Ytterst uplästes och ransakades upbörds Längden hwilken richtig
befans.